A°. 1835. N°. 77.

DONDERDAG DEN 24sten SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den* 23 *September* 1835.

Alzoo ABRAHAM JELLIS VAN SITTEREN JUNIOR, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gewoonen termijn van aankondiging, te mogen verkrijgen *Brieven van Manumisie* voor de Slavin *Susanna*, en hare Kinderen *Gerrit* en *Cornelia Clasina*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *acht* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumisie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, van Boston.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik *Spartan*, Kapt. R. G. Stamwood, van Boston.

De Nederlandsche Schoener *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, Kapt. G. L. de Hazeth, van Curaçao, hebbende 22 dagen reis. Passagiers: Kapt. C. H. Bilgen en de 2de Luit. E. J. Slengarde, benevens de Heeren M. B. Schotborg, L. Bernardus en de Slavin Nancy.

Idem, de Koloniale Paket-Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. F. G. Nablop, van Saramacca.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar*, Kapt. W. Chambrer van Saramacca; Passagiers: de Heeren L. B. Slengarde en Mac Intosch en Bediende.

UITGEKLAARD.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik *Planet*, Kapt. Joseph Lurvey, naar Boston; lading: 162 vaten Malassie.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.
Dingsdag, 22 September 1835.

De 98 koppen Slaven, aankomende den WelEd. Heer J. MOIJET te *Amsterdam*, en laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Montresor*, zijn verkocht voor de som van *f* 52,095.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met* 29 *Julij* 1835.)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 17 *Julij*. Met Zr. Ms. transportschip de *Willem Frederik Hendrik* zijn berigten van Curaçao tot den 31sten Mei aangebragt.

Veel bijzonders was er op dit eiland niet voorgevallen, hetzelve verkeerde in eenen beklagelijken toestand door de mislukking van den oogst en het weinige debiet van het Zout. De republiek Venezuëla is sedert de verandering van President in rust gebleven. De reden van dit opmerkelijk verschijnsel onder de republieken van Zuid-Amerika, is toe te schrijven aan den hoogeren trap van beschaving, op welken dezelve immers staan boven die van hare medezusters, de andere Zuid-Amerikaansche republieken, welker onlusten en daaruit voortvloeijende treurige gevolgen ook haar nog tot voorbeeld dienen. Doch als men in aanmerking neemt, welke pogingen de thans afgetredene president, de Generaal Paëz, in vroegere jaren gedaan heeft, om Venezuëla van Columbia af te scheuren, met oogmerk om zelf President van eenen staat en niet langer ondergeschikt aan een' ander te wezen, hetgeen hem eindelijk gelukt is, dan staat men verbaasd over de bereidwilligheid, waarmede hij ditmaal het Presidentschap aan een ander heeft overgegeven. Het antwoord op dit raadsel moet hierin gezocht worden: Toen Paëz met zoo veel ijver naar het Presidentschap stond, was hij niet bekend met de moeite en zorgen daaraan verbonden, noch met de bekwaamheden, welk er toe vereischt worden. Hij was wel een goed paardrijder en geoefend om in den vollen galop een' wilden os te strikken, en had latin zijne kracht en behendigheid met een' goeden uitslag op den vijand toegepast, maar om aan het hoofd van het Staatsbewind te staan en als diplomaat te handelen; had hij geene bekwaamheid, en was geheel afhankelijk van zijne secretarissen. Gelukkig was het, dat hij van nature oordeel genoeg bezat, om zijne eigene onbekwaamheid in te zien! en wijsbegeerte genoeg had, om zich niet door den uitwendigen schijn van grootheid langer te laten misleiden; ware dit niet het geval geweest, dan had hij zich aan het hoofd der troepen geplaatst, die sedert den omwentelings-oorlog zeer aan hem gehecht zijn, en het zou hem buiten twijfel gelukt zijn, zich in zijn post te handhaven, of zich daarin te doen herkiezen. Wegens de werkzaamheden van het tegenwoordig Congres te Caraccas, hebben wij tot heden toe niets gehoord; hoewel de tijd genaderd is, waarin de wet op de kerkhervorming en andere onderwerpen, naar de bepalingen des vorigen jaars, moet overgelegd en bediscussieerd worden. Van den tegenwoordigen president, Dr. Vargas, verwacht men ten dien opzigte veel goeds. Hij heeft te Edenburg gestudeerd, staat als een zeer liberaal man bekend, en heeft onder het aanzienlijkste en verlichtste gedeelte des volks een' grooten aanhang.

(*Partic. Corresp.*) FRANKFORT, 14 *Julij*. Onze zoogenaamde politikers geven zich nu reeds alle denkbare moeite om uit te vorschen welke onderwerpen van hoog staatsbelang de verbonden Mogendheden te Töplits doen zamenkomen en welke Europesche vraagpunten daar zullen worden beslist. Den navorscheren is echter dien betreffende nog weinig bekend geworden. Ook wij zouden welligt weinig of niets vooruit nopens deze aanstaande gewigtige gebeurtenissen weten te melden, indien ons geene echte bronnen ten dienste stonden. Reeds te Munchengrätz werd verleden jaar door de Noordsche Mogendheden besloten in den nazomer van dit jaar nogmaals eene bijeenkomst te houden. Men geloofde dat de algemeene Europesche aangelegenheden tegen dat tijdstip zoo ver zouden zijn gevorderd, dat dezelve eene ernstige wending behoefden. Keizer Frans van Oostenrijk overleed, en nu werd de noodwendigheid van het persoonlijk bijeenkomen nog sterker gevoeld, vermits Keizer Ferdinand als Kroonprins en later als Koning van Hongarye gedurende zijn vaders leven van alle zaken, de regering betreffende, was verwijderd gehouden, en dienvolgens met de regerende Monarchen van Europa weinig in aanraking kwam. Na dat hij den troon zijner voorvaders had beklommen, kwam hem al de hooge vereering toe, waarop een Oostenrijksch Keizer aanspraak maakt, wiens troon daarenboven door den glans der Duitsche-kroon en dien van het Heilige graf, als Koning van Jeruzalem, wordt omstraald. Aan den ter condolering en felicitering naar Weenen afgezonden gezant van Keizer Nikolaas, Graaf van Orlof, werd reeds door Keizer Ferdinand, die zich ongelukkiglijk met geene zeer vaste gezondheid heeft te verblijden, de verzekering gegeven eener persoonlijke zamenkomst. De welvoegelijkheid echter kon niet gedoogen, dat Keizer Ferdinand, als *eerste* Monarch van Europa, aan zijne bondgenooten een bezoek in *andere* dan zijne staten kwam afleggen; om deze reden stelde men vast de bijeenkomst te Töplitz te houden. Eenige leden der Oostenrijksche Keizerfamilie zullen evenwel voor dat tijdstip een bezoek aan het Koninklijk Pruissische gezin in Silezie komen geven. Daarheen begeeft zich ook de Keizer en de Keizerin van Rusland, en de thans in Maintz zich bevindende Gouverneur dier bondsvesting, Prins Willem van Pruissen, vertrekt tot dat einde binnen een paar weken naar zijn Kasteel Fischbach, om hetzelve tot de ontvangst der hooge gasten in gereedheid te doen brengen. Wat nu verder de zamenkomst te Kalisch en Töplits betreft, zullen daar waarschijnlijk geene bepaalde besluiten opzigtelijk de bestaande groote politieke kwestien genomen, maar eigenlijk de grondslagen nog nader vastgesteld worden, volgens welke de Noordsche Mogendheden die kwestien wenschen opgelost te zien. Om nu niet eenzijdig te willen oordeelen, kan men niet staande houden dat de staatkunde der Noordsche Mogendheden overal zekere overwinningen zal behalen; de belangen der beide groote meeningen, waarin Europa tegenwoordig genoegzaam gelijkelijk is verdeeld, zullen ineen gesmolten moeten worden en tevens het conservatieve stelsel eenigzins de voorrang behouden.

Velen beweren, en ook te Berlijn bestaat deze zienswijze, dat de bij Kalisch aankomende Russische troepen, na de wapenschouw, niet zeer spoedig den terugmarsch naar hunne verschillende standplaatsen zullen aanvaarden, maar voorloopig in Polen zullen blijven cantonneren; wij zijn minder geneigd zulks te gelooven; niettemin is het waar, dat het te Parijs gezetelde altijd rustelooze kommitté der propaganda wederom zendelingen naar Polen heeft geëxpedieerd om dat ongelukkige land, zoo mogelijk nogmaals ten verderve te voeren; dit wetende, zijn de Russische grens-autoriteiten zoo bijzonder waakzaam. Maar juist omdat men in de laatste tijden op nieuw de overtuiging heeft verkregen, dat de kwade politieke geest overal wederom het hoofd verheft, zullen de Vorsten bij hunne zamenkomst nog stelliger maatregelen treffen, die meest geschikt zijn om de woelingen der propaganda krachtig te keer te gaan.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 14 *Julij*. Dagbladen van de Kaap de Goede Hoop, van den 23 Mei, behelzen de tijding, dat de vijandelijkheden met de Kaffers geheel geëindigd zijn door de onderwerping van hun opperhoofd *Itintza*, die zich den 29sten April met 50 volgelingen naar het Britsche kamp begeven, en aldaar een onderhoud met den

Britschen opperbevelhebber heeft gehad, waarin hij zich verbonden heeft, aan den Engelschen gouverneur 50,000 stuks vee en 1000 paarden, de helft terstond en andere helft na verloop van een jaar, terug te geven; als opperhoofd van het westelijk Kafferland, alle onder zijne bevelen staande stammen te bevelen, de vijandelijkheden te staken, en alle in hunne handen zijnde wapenen aan de Britsche overheden uit te leveren; schadeloosstelling te verleenen aan de weduwen en wezen der kolonisten, die bij en ten gevolge van hunnen aanval gedood waren, en onmiddelijk gijzelaars voor de nakoming van al deze voorwaarden te stellen.

Londen, 25 *Julij*. Van Portsmouth wordt gemeld, dat aan elk der 450 man van het Britsche legioen, hetwelk, onder aanvoering van den Majoor Ellis, in den *Royal Tar* is ingescheept, voor hun vertrek 2 p. st. is uitbetaald. Zij zijn allen goedsmoeds en schijnen wel voldaan over de wijze op welke zij behandeld worden. Als weêr en wind blijven dienen zoo als in dit oogenblik, mogen zij, zegt de briefschrijver, verwachten met het begin der aanstaande week in St. Sebastian te zijn. De Majoor Hicks, die den Majoor Ellis in het depôt-kommando opgevolgd is, zal naar dezelfde bestemming afgaan, zoodra hij de overige manschap tot gezegd legioen zal voltallig hebben.

— Wij vernemen dat de Generaal Alava en de Luitenant-Generaal de Lacy Evans op den 1sten Augustus, per stoomboot *Isabella II*, van Londen zich naar Spanje zullen begeven. De *Royal Tar* is heden met 450 man afgestoomd, en de *Londen Merchant* met 350 man zal morgen vertrekken. Ook van Dublin zijn de stoombooten met de eerste afdeeling der in Ierland aangeworven manschap afgegaan.

FRANKRIJK.

Parijs, 13 *Julij*. Geheel onverwacht vernemt men dezen morgen, dat twee-en-dertig der beklaagden, die in den opstand in de hoofdstad waren betrokken, gisteren avond ten negen uren uit het gevangenhuis St. Pelagie zijn ontkomen. Men wil dat zij in eenen der kelders van het gebouw, dat eerst onlangs tot eene staatkundige gevangenis werd ingerigt, met eigen handen eenen onderaardschen gang hebben gegraven, die op een der aangrenzende erven, aan een bijzonder persoon toebehoorende, zoude uitloopen. De lengte dezer gaanderij, die omtrent drie voeten hoog en twee en een half voet breed moet zijn, wordt op vijf-en-veertig voeten begroot, en zou dit vrij omslagtig werk slechts door weinige personen zijn ten uitvoer gebragt, die; toen men alles tot de ontvlugting in gereedheid had, hunne medebeschuldigden het geheim hebben bekend gemaakt. Juist met het slaan van negen uren werd de grond die den uitgang bedekte, uit den weg geruimd, en drongen op eens, tot schrik der bewoners, de beklaagden in het nabijgelegen huis waarvan de eigenaar en portier, door medepligtigen die van buiten kwamen, onder allerlei voorwendsels werden beziggehouden, tot zij genoegzaam tijd hadden om een goed heenkomen te zoeken. In den omtrek bevonden zich een aantal rijtuigen en paarden, die hen waarschijnlijk naar eene veilige schuilplaats hebben overgebragt. Men zegt dat men in de gevangenis van deze ontvlugting niets heeft gemerkt, voor dat door de beweging van buiten de aandacht der bewakers werd opgewekt. Dadelijk werden er nu in alle rigtingen patrouilles gezonden, en het gevangenhuis naauwkeurig onderzocht, doch het een en ander was vruchteloos, daar men bevond, dat er van de vijf en dertig beklaagden, die aldaar met elkander waren opgesloten, slechts drie waren achter gebleven, die zoo zij verklaarden geweigerd hadden hunne mede beschuldigden te volgen. Van de geheele zoogenaamde cathegorie van Parijs, zijn alzoo op dit oogenblik niet meer dan acht beklaagden in handen der justitie, waarvan er zich vijf toevallig in gasthuizen bevonden.

Men verzekert dat de voortvlugtigen onmiddelijk bij verschillende brieven aan den heer *Pasquier* en aan het publiek ministerie hebben te kennen gegeven, dat zij zich slechts aan eene onbillijke en onwettige gevangenhouding wilden onttrekken, en voor het geregt zouden verschijnen, zoodra men in staat en bereid was hunne zaak te beslissen.

De politie heeft heden morgen alle maatregelen van voorzorg genomen, om in de overige gevangenissen eenen dergelijken toeleg te verhinderen, en zelfs eenige der beklaagden, die zich uithoofde van ongesteldheid in gasthuizen bevonden, naar de conciergerie laten overbrengen.

Parijs, 14 *Julij*. Wij hebben met wantrouwen, eenigen tijd geleden, de aankondiging opgenomen van eene expeditie des Hertogs van Angoulême naar het Schiereiland; doch deze is volkomen overeenkomstig de waarheid. De Prins heeft Don Carlos zijne aanstaande aankomst doen weten, maar een Zaakgelastigde van Don Carlos is onmiddelijk tot hem afgezonden om zijne krijgszucht te matigen en hem te doen gevoelen dat zijne tegenwoordigheid in de geïnsurgeerde provinciën het beste middel zou zijn om eene interventie van den kant van Frankrijk te billijken.

ADVERTISSEMENTEN.

De Heemraad der divisie *Saramacca*, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat na den 28sten dezer, het *Kanaal van Saramacca*, uithoofde van de noodige bedelving, tot nadere Advertentie gesloten zal blijven, uitgenomen *zeven* dagen van ieder Springgetij.

Paramaribo den 21 September 1835.

W. C. KENNEDIJ.

(38243) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 25sten September 1835, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen op den hoek van de *Waterkant* en *Kromme Elleboog Straat*. La. A. No. 66; aankomende JUDA ELIAZER LIJONS.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen op den hoek van de *Prince-* en *Groote Dwars Straten*, La. D. No 846a.; aankomende AMIMBA van WOLFF.

Voorts, nog diverse *WINKELWAREN*, *GLAZEN KASTEN*, *TOONBANKEN*, enz.; aankomende FRANS EIJSBREKER.

Paramaribo den 23 Setpember 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(38228) *PUBLIEKE VERHURING*, ten overstaan van Heeren Commissarissen uit het *Geregtshof tot de Zaken van Kuratele en Sequestratie*, op Woensdag den 30 dezer, 's voormiddags te 9 ure, in het lokaal van het Geregtshof:

Van 18 stuks *SLAVEN* (*in massa*), aankomende de Plantaadje *de Twee Kinderen*, aan de rivier *Suriname*, alwaar dezelve Slaven te bezigtigen zijn.

De *Conditien van Verhuring* en *Lijst der Slaven*, liggen ter lecture ter Griffie van welgemeld Geregtshof.

Paramaribo den 23 September 1835.

H. KAMERLING c. s. Sekw.

(38239) De onderteekenden Custodienten over $\frac{16}{35}$ aandeelen der Plantaadje *Pieterszorg*, bieden, *bij inschrijving*, ter koop aan:

35 vaten *SUIKER*,

dezelve moeten, na de toewijzing, door den kooper of koopers, voor eigene rekening en risico van gemelde Plantaadje worden afgehaald.

De inschrijvings-billetten moeten gezonden worden ter Griffie van het Geregtshof, tot Dingsdag den 29sten dezer maand, des morgens ten *negen* ure, als wanneer dezelve door Gecommitteerde Raden zullen geopend en het hoogste bod, mits goedgekeurd, worden aangenomen.

Paramaribo den 22 September 1835.

N. G. VLIER.
Mede voor den Heer J. L. van TOLL.

(38235) In den achtermiddag van den 19den September, ten $5\frac{1}{4}$ uren, werd mij, na eene kortstondige ziekte van *drie* dagen, en eene gelukkige echtvereeniging van circa $9\frac{1}{2}$ jaren, door den dood ontrukt, mijne dierbare Echtgenoot, MARGARETHA O'FERRALL, in den ouderdom van 39 jaren, 11 maanden en 23 dagen. — Allen die haar waardig gedrag gekend hebben, zullen mijne diepe droefheid billijken.

Paramaribo den 21 September 1835.

H. H. DIEPERINK,
Apothecar der 1ste klasse. Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

(36986) Op Zondag den 20 ten dezer, overleed alhier in den ouderdom van 55 jaren, na eene genoegelijke Echtverbindtenis van 41 jaren, mijn dierbare Echtgenoot JACOB MOSES LEVIJ; — geve hiervan langs dezen weg kennis aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo den 2 September 1835.

Wed. SUSANA LEVIJ,
geb. GOEDMAN.

Wetenschappelijke Berigten.

De Leipziger *Allgemeine Musikalische Zeitung* spreekt met den uitbundigsten lof van den Poolschen Vioolspeler Karel Lipinski, die thans in *Duitschland* op eene reis naar *Frankrijk* en *Engeland* is. In 1814 reisde Lipinski naar *Weenen* om Spohr en in 1817 naar *Italië* om Paganini te hooren, en met laatstgenoemden virtuoos heeft hij zich in *Italie* verscheidene malen te zamen doen hooren, zonder dat Paganini's onovertrefbaar spel de grootste bewondering voor dat van Lipinski heeft kunnen verhinderen. In 1829 bevond hij zich weder met Paganini te zamen in *Warschau*, en deze wilde hem overhalen, om de stoutheid niet te hebben, van zich te doen hooren, gedurende de tegenwoordigheid van den onkwetsbaren en onoverwinnelijken *Achilles* der vioolspelers (zoo noemde zich Paganini zelf). Maar Lipinski antwoordde, dat *Achilles* toch aan zijn hiel kwetsbaar was, en juist daar gewond werd en aan die wonde gestorven is; en dat hij zich verstouten zou, om een concert te geven, terwijl Paganini te *Warschau* was. Hij deed het, en het bleef twijfelachtig, wie in dezen kampstrijd de overwinning had behaald. De *Musikalische Zeitung* treedt in eenige bijzonderheden omtrent het spel van dezen Poolschen Kunstenaar, bijzonderheden, welke iederen beminnaar der toonkunst moeten doen reikhalzen, dezen virtuoos te mogen hooren.

— Van een der geachte Zangers der Opera te *Parijs* wordt in een Tijdschrift de volgende anekdote verhaald. Op een schoonen avond der laatstverloopene lente, wemelde de *Boulevard Italien* te *Parijs* van wandelaars, die bij het helder schijnsel der maan de frissche lucht kwamen inademen. Een arme man met witte haren, wien de kommer in zijne gelaatstrekken te lezen was, zindelijk, maar armoedig gekleed, stond buiten het gewoel op een viool te spelen en te zingen, om een penningske te winnen. Maar de voorbijgangers woelden en drongen door elkander; zonder hem op te merken. Te vergeefs verheft de oude, met verdubbelde kracht zijne bevende stem: de hoed vóór hem blijft ledig. Daar komt een deftig gekleed heer naar hem toe, werpt een blik van medelijden op den bedelaar, en eensklaps ontneemt hij hem zijn viool. Na een kort voorspel, zoo meesterlijk uitgevoerd, als de ellendigheid van het speeltuig het toelaat, verheft hij zijne stem tot een overheerlijk gezang. Nu stroomt alles toe en een ondoordringbare digte kring vormt zich om den betooverenden zanger en den van verbaasdheid als betooverden oude. Van alle kanten vliegen goud- en zilverstukken in den hoed. Eindelijk is deze gevuld: de zanger maakt eene buiging voor de in de handen klappende menigte en verdwijnt. Het was La Blache.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT